

[Domov](#) > ... > [Sprožitev Sodnega Postopka](#) > [Evropski Pravosodni Atlas Za Civilne Zadeve](#) > [Evropski Nalog Za Zamrznitev Bančnih Računov](#) > [Italy](#)

Evropski nalog za zamrznitev bančnih računov

Italija

Italija

ISKANJE PRISTOJNIH SODIŠČ/ORGANOV

Z iskalnikom boste lahko poiskali sodišče(-a)/organ(-e), pristojne za posamezen evropski pravni akt. Opozorilo: čeprav si prizadevamo zagotoviti točnost rezultatov, nekateri izjemni primeri v zvezi z ugotavljanjem pristojnosti morda niso zajeti.

Člen 50(1)(a) – Sodišča, pristojna za izdajo evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov

Sodišče okrožja, v katerem je bila pripravljena javna listina, ki odloča v sestavi sodnik posameznik.

Člen 50(1)(b) – Organ, pristojen za pridobitev informacij o računu

Predsednik sodišča okrožja, v katerem ima dolžnik stalno prebivališče ali kraj bivanja oziroma v katerem je statutarni sedež dolžnika, če je ta pravna oseba. Če dolžnik nima dejanskega prebivališča, stalnega prebivališča ali kraja bivanja oziroma, kadar je dolžnik pravna oseba, sedeža v Italiji, je pristojni organ predsednik sodišča v Rimu.

Člen 50(1)(c) – Načini pridobivanja informacij o računu

Italijanska zakonodaja določa, da se informacije o bančnih računih pridobijo z elektronskim iskanjem. Natančneje, predsednik sodišča lahko določi, da ima sodni uradnik prek digitalne povezave dostop do informacij, shranjenih v podatkovnih zbirkah javnih organov (zlasti evidenc računov pri finančnih subjektih v davčnem registru in podatkovnih zbirk organov socialne varnosti), da pridobi vse ustrezne informacije. To vključuje povezave med dolžnikom in kreditnimi institucijami ter delodajalci ali naročniki. Če pride do okvare tehnologije, lahko sodni uradnik informacije pridobi neposredno od operaterjev.

Člen 50(1)(d) – Sodišča, pri katerih se lahko vloži pritožba zoper zavrnitev izdaje evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov

Sodišče, kamor spada sodnik, ki je izdal nalog za zamrznitev, ki odloča v senatu. Sodnik, ki je izdal izpodbijano odločbo, ne sme biti član senata.

Člen 50(1)(e) – Organi, pristojni za sprejem, posredovanje in vročitev evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov in drugih dokumentov

Za sprejem in posredovanje dokumentov, uradno obveščanje o njih oziroma njihovo vročitev so pristojni:

(a) sodni uradnik v okoliščinah iz člena 23(5) Uredbe;

(b) sodno tajništvo sodišča, ki je izdalo nalog za zamrznitev, v okoliščinah iz členov 10(2), 23(6), 25(3) in 36(5) Uredbe;

(c) sodno tajništvo sodišča, pristojnega za izvršitev, v okoliščinah iz člena 27(2) Uredbe;

(d) sodno tajništvo sodišča v kraju, v katerem ima dolžnik stalno prebivališče, v okoliščinah iz člena 28(3) Uredbe;

(e) upnik v okoliščinah iz člena 23(3), pododstavek 2.

Če je nalog za zamrznitev izdala država članica, ki ni Italija, je v okoliščinah iz členov 10(2), 23(3), 23(6) in 25(3) za izvršitev naloga za zamrznitev pristojno redno sodišče (glej člen 50, točka (f)).

Člen 50(1)(f) – Organ, pristojen za izvršitev evropskega naloga za zamrznitev bančnih računov

Redno sodišče v kraju prebivališča tretje osebe (člen 678 zakonika o civilnem postopku (*codice di procedura civile*)), ki odloča v skladu s pravili za razlastitev tretjih oseb, potem ko so bila dolžniku vročena pisanja v skladu s členom 28 Uredbe.

Člen 50(1)(g) – Obseg zamrznitev skupnih in imenskih računov

Na skupnih računih ali fiduciarnih računih z več kot enim imetnikom računa se lahko nalog za zamrznitev izvrši le v sorazmernem deležu dolžnika. Šteje se, da so deleži imetnikov računa enaki, razen če obstajajo dokazi o nasprotnem.

Člen 50(1)(h) – Pravila za zneske, izvzete iz zasega

Iz zasega so v skladu s povezanimi določbami iz členov 545 in 671 Zakonika o pravnem postopku izvzeti:

(a) plačila preživnine, razen za namene preživnine, vendar le z odobritvijo predsednika sodišča ali sodnika, ki ga ta imenuje, in le v deležu, ki se določi s sodno odločbo;

(b) prejemki od dobrodelnih ustanov ali nadomestila za življenjske stroške osebam, ki se štejejo za revne, ter porodniška nadomestila, nadomestila za čas bolezni ali nadomestila za pogrebne stroške zavarovalnih skladov, organov za socialno varnost in dobrodelnih ustanov;

(c) zneski, ki jih dolgujejo zasebniki, v obliki plač ali drugih plačil, povezanih z delovnim razmerjem, vključno s tistimi za odpravnine, se lahko zaplenijo za plačila preživnin v obsegu, ki ga odobri predsednik sodišča ali sodnik, ki ga ta imenuje; zapleni se lahko največ ena petina teh zneskov; sočasni zasegi, ki izhajajo iz kombinacije zgoraj navedenih razlogov, ne smejo zajemati več kot polovice zneskov;

(d) renta, če je brezplačna in če obstaja določba, da se je ne sme zapleniti ali zaseči v znesku, ki presega mejo nujnih potreb upnika;

(e) zneski, ki jih zavarovatelj plača imetniku police ali upravičencu do zavarovanja, za katere glede na plačane premije veljajo določbe o reviziji aktov, ki škodijo upnikom, zbiranju, obdavčitvi in zmanjšanju daril;

(f) zneski za pokojnine, nadomestila za pokojnine ali druge pokojninske prejemke ob upoštevanju, da se lahko zapleni največ znesek, ki je enak najvišjemu znesku mesečnega socialnega prejemka in se mu prišteje ena polovica, ter da se lahko delež, ki presega ta znesek, zapleni v obsegu iz točk (c) in (d);

(g) posebna sredstva za socialno varnost in pomoč, ki jih vzpostavi podjetnik, med drugim brez prispevkov delodajalcev, če to zadeva plačila, ki jih izvedejo upniki ali delavci podjetnika.

Obstaja tudi določba, da se lahko zneski, dolgovani zaradi plač in drugih plačil, povezanih z zaposlitvijo ali delom, med drugim za odpravnine in pokojnine ter nadomestila za pokojnine ali druge pokojninske prejemke, kadar so knjiženi na bančni ali poštni račun na ime dolžnika, zaplenijo v znesku, ki presega trikratnik socialnih prejemkov, če se knjiženje na račun izvede pred zaplenbo; če se knjiženje izvede na datum zaplenbe ali pozneje, se lahko ti zneski zaplenijo v obsegu, določenem v odstavkih (3), (4), (5) in (7) ter posebni določbi Zakona.

Dolžnik je tisti, ki mora dokazati, da je zahtevek izvzet iz zamrznitve.

Člen 50(1)(i) – Pristojbine, če jih banke zaračunavajo, za izvajanje enakovrednih nacionalnih nalogov in posredovanje informacij o računu ter podatki o stranki, ki mora plačati te pristojbine

Splošno pravilo je, da ima skrbnik premoženja, za katerega je izdan nalog za zamrznitev, tj. banka v primeru bančnega računa, pravico zahtevati odškodnino za hrambo in varstvo sredstev; odškodnina se določi glede na veljavne cene ali cene, ki se običajno uporabijo, skupaj s povračilom dokumentiranih stroškov, ki so potrebni za varstvo premoženja. Ti stroški vključujejo stroške, ki nastanejo pri uradnem obveščanju o izjavi iz člena 25 Uredbe.

Stran, odgovorna za plačilo (začasno), je vložnik. Sodišče ugotovi, katera stran je na koncu odgovorna za plačilo.

Banka ni upravičena do zaračunavanja taks za zagotavljanje informacij o računih na podlagi člena 14. Banke so po zakonu dolžne posodablјati evidence, iz katerih se v Italiji pridobivajo informacije o bančnih računih na podlagi člena 14 Uredbe.

Člen 50(1)(j) – Lestvico pristojbin ali drug niz pravil, s katerimi se določijo veljavne pristojbine, ki jih zaračunava kateri koli organ, ki sodeluje pri obdelavi ali izvrševanju naloga za zamrznitev

Brez poseganja v sodne takse, ki jih je treba plačati na podlagi člena 42 Uredbe (EU) št. 655/2014, obdelava in izvršitev naloga za zamrznitev, za katerega se zaprosi v Italiji, vključujeta plačilo stroškov za pridobitev kopij sodnih ukrepov in taks, ki se plačajo sodnim uradnikom za vročitev dokumentov.

Stroški za kopije se določijo na podlagi preglednice iz Priloge 7 k Predsedniški uredbi št. 115 z dne 30. maja 2012 – „Prečiščene pravne določbe in predpisi o stroških postopka“ (*Testo unico delle disposizioni legislative e regolamentari in tema di spese di giustizia*).

Takse, ki se plačajo za vročitev dokumentov, bi bilo treba ločiti glede na to, ali sodni uradnik dokumente vroči neposredno prejemniku ali pa se vročijo po pošti. V prvem primeru je treba sodnemu uradniku v skladu s členom 27 zgoraj navedenih prečiščenih določb plačati nadomestilo stroškov prevoza, ki se izračuna v skladu s členom 35 navedenih določb, pri čemer se upoštevajo merila, ki se vsako leto posodobijo z odlokom pravosodnega ministrstva. V drugem primeru je treba namesto nadomestila stroškov prevoza povrniti stroške dostave. V obeh primerih, tj. pri osebнем uradnem obveščanju prejemnika in uradnem obveščanju po pošti, je treba plačati tudi takso, ki je določena v členu 27 prečiščenih določb in izračunana na podlagi člena 34. Če je uradno obvestilo nujno, se tako taksa kot nadomestilo povišata v skladu s členom 36 prečiščenih določb.

Glej zgoraj navedene člene in Prilogo 7 k Predsedniški uredbi št. 115/2014 na naslednji [povezavi](#).

Člen 50(1)(k) – Razvrščenost enakovrednih nacionalnih nalogov

Nacionalni nalogi niso prednostno razvrščeni.

Člen 50(1)(l) – Sodišča ali izvršitveni organ, pristojen za ugoditev pravnega sredstva

Redno sodišče, ki odloča v sestavi sodnik posameznik. Za postopek iz člena 34 Uredbe je pristojno sodišče v kraju, kjer ima tretji dolžnik stalno prebivališče ali sedež.

Člen 50(1)(m) – Sodišča, pri katerih se vloži pritožba, in rok za vložitev pritožbe

V skladu s členi 33, 34 in 35 Uredbe se zoper sodbo lahko vloži pritožba na redno sodišče, ki odloča v senatu. Rok za pritožbo je petnajst dni in začne teči, ko sodišče izda nalog, ali z dnem obvestila o nalogu oziroma vročitve naloga, če je to prej.

Člen 50(1)(n) – Sodne takse

Standardni znesek takse se razlikuje glede na vrsto postopka in vrednost zadeve.

Natančneje:

(a) za postopke na podlagi členov 21 in 37 Uredbe znaša standardna taksa 98 EUR za sodne odločbe, 147 EUR za pritožbe in 196 EUR za sodbe kasacijskega sodišča;

(b) za postopke na podlagi členov 8, 33 in 35 Uredbe se plača standardna taksa v naslednjih zneskih:

a) 21,50 EUR za postopke v vrednosti do 1 100 EUR,

b) 49 EUR za postopke v vrednosti nad 1 100 EUR in do 5 200 EUR,

c) 118,50 EUR za postopke v vrednosti nad 5 200 EUR in do 26 000 EUR,

d) 259 EUR za postopke v vrednosti nad 26 000 EUR in do 52 000 EUR ter za civilne postopke nedoločljive vrednosti,

e) 379,50 EUR za postopke v vrednosti nad 52 000 EUR in do 260 000 EUR,

f) 607 EUR za postopke v vrednosti nad 260 000 EUR in do 520 000 EUR,

g) 843 EUR za postopke, katerih vrednost presega 520 000 EUR;

(c) za postopke na podlagi člena 34 Uredbe veljajo naslednje standardne takse:

a) 43 EUR za postopke v vrednosti do 1 100 EUR,

b) 98 EUR za postopke v vrednosti nad 1 100 EUR in do 5 200 EUR,

c) 237 EUR za postopke v vrednosti nad 5 200 EUR in do 26 000 EUR,

d) 518 EUR za postopke v vrednosti nad 26 000 EUR in do 52 000 EUR,

e) 759 EUR za postopke v vrednosti nad 52 000 EUR in do 260 000 EUR,

f) 1 214 EUR za postopke v vrednosti nad 260 000 EUR in do 520 000 EUR,

g) 1 686 EUR za postopke, katerih vrednost presega 520 000 EUR;

(d) za postopke na podlagi člena 14 Uredbe velja standardna taksa 43 EUR.

Stroške je treba poravnati na začetku postopka ob vložitvi pritožbe.

Poleg tega se za stroške, potne stroške in poštno stroške vročanja pisanj na zahtevo predstavnika urada izplača pavšalno predplačilo v višini 27 EUR.

Člen 50(1)(o) – Jeziki, sprejemljivi za prevode dokumentov

Sprejeti bodo le prevodi v italijanščino.

■ Zadnja posodobitev: 08/01/2024

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezni nacionalni organi, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska komisija ne prevzema nobene odgovornosti za informacije ali podatke, ki jih vsebuje oziroma na katere se sklicuje ta dokument. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.